

SXEDIO.J68

3.4.1967: ΟΡΚΙΖΕΤΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟ, Η ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ **28** ΜΑΙΟΥ

Στις **19** Μαρτίου **1967** κατά τη συζήτηση του εκλογικού νομοσχεδίου, η ΕΡΕ και η Ένωση Κέντρου διαφώνησαν. Ο Γεώργιος Παπανδρέου πρότεινε να περιληφθεί πρόνοια, ότι οι διατελέσαντες βουλευτές δεν θα διώκονταν ποινικά μέχρι να οριστικοποιηθούν τα αποτελέσματα των εκλογών, δηλαδή στο διάστημα μεταξύ της διαλύσης της Βουλής και της ανάδειξης νέας Βουλής.

Η εισήγηση αυτή υποκινήθηκε από την υποψία ότι βουλευτές της Ένωσης Κέντρου θα διώκονταν για την υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ (η απόφαση στη δίκη είχε εκδοθεί στις **16** Μαρτίου), όταν δεν θα καλύπτονταν από τη βουλευτική ασυλία, που συνταγματικά εκτεινόταν σε όλο το διάστημα στο οποίο ήταν βουλευτές. Ο κυριότερος στόχος ήταν ο Ανδρέας Παπανδρέου που κατηγορείτο ως ο πολιτικός αρχηγός της οργάνωσης.

Με την εισήγηση αυτή διαφώνησε η ΕΡΕ, οι Προοδευτικοί του Σπύρου Μαρκεζίνη και η Κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός Παρασκευόπουλος υπέβαλε την παραίτηση του στις **30** Μαρτίου **1967**.

Στις **3** Απριλίου ορκίσθηκε η Κυβέρνηση Παναγιώτη Κανελλόπουλου με, δικαίωμα να διαλύσει τη Βουλή και να κάμει εκλογές, η Βουλή διαλύθηκε στις **15** του μήνα και οι εκλογές προκηρύχθηκαν για τις **28** Μαΐου.

Η ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον Κανελλόπουλο που διατήρησε και το υπουργείο Εξωτερικών, προκάλεσε ανακούφιση στην Κύπρο.

Ο Κανελλόπουλος συνδεόταν με στενή προσωπική φιλία με τον Πρόεδρο Μακάριο και ήταν ένθερμος υποστηρικτής της γραμμής του.

Λίγο μετά την έναρξη του ελληνοτουρκικού διαλόγου από την Κυβέρνηση Στεφανοπούλου, ο

Κανελλόπουλος είχε έλθει στην Κύπρο (26.9.1966) ως προσκεκλημένος του Προέδρου Μακαρίου και στην πρώτη του ομιλία κατά την παλλαϊκή υποδοχή που οργανώθηκε στη Λευκωσία είχε διαβεβαιώσει:

" Εάν δεν μου εδόθη η ευκαιρία να πράξω κάτι το ουσιώδες υπέρ της Κύπρου εις το παρελθόν, υπόσχομαι εις την ασκησιν των πολιτικών και εθνικών μου καθηκόντων τουλάχιστον τούτο: Να μη σας βλάψω. Οπως γνωρίζετε βέβαια, δεν διαχειρίζομαι εγώ το Κυπριακό ζήτημα, αλλά έχω το δικαίωμα να παρακολουθώ και να ελέγχω την διαχείρισιν αυτού... Αλλωστε αι αποφάσεις... θα ληφθούν και εδώ, όχι μόνον αλλού".

Η άρση της υποστήριξης της ΕΡΕ της οποίας ο Κανελλόπουλος ήταν αρχηγός, στην Κυβέρνηση Στεφανόπουλου, τον Δεκέμβριο του 1966, λίγο μετά την έκρηξη της κρίσης για τα Τσεχοσλοβακικά όπλα, συνέβαλε στην άρση των πιέσεων πάνω στην Κυπριακή Κυβέρνηση.

Ο σχηματισμός Κυβέρνησης από τον Κανελλόπουλο δημιουργούσε προϋποθέσεις για στενή συνεργασία με την Κυπριακή Κυβέρνηση.

Στις 19 Απριλίου ο Υπουργός Εξωτερικών Σπύρος Κυπριανού, πηγαίνοντας στο Στρασβούργο για τις εργασίες του εξ Υπουργών Συμβουλίου ατης Ευρώπης, στάθμευσε στην Αθήνα όπου είχε τις πρώτες επαφές που όπως είπε, ήταν καρποφόρες και φιλιές.

Αυτή ήταν και η τελευταία επαφή με την Κυβέρνηση Κανελλοπούλου γιατί σε δυο μέρες οι Συνταγματάρχες θα αναλάμβαναν δράση και θα έθεταν τη χώρα για επτά χρόνια στο γύψο με το πραξικόπημά τους.